

В началі навчання з допомогою контрольних запитань розроблених на кафедрі визначається рівень базисних знань клінічного ординатора, після чого він приступає до роботи з хворим під контролем викладача.

Поміж ведення 4-5-ти хворих ординатори беруть участь в клінічних і клініко-анатомічних конференціях, обходах. Щомісячно готують реферативні доповіді по актуальним питанням хірургії, які зачитуються на щоранніх кафедральних конференціях.

При підготовці хворого до оперативного лікування клінічні ординатори, крім написання передопераційного епікризу, на клінічному розборі доповідають анатомо-фізіологічні особливості зони операції, види оперативних втручань при даній патології, вибір оперативного способу в конкретному випадку. Це зобов'язує клінічного ординатора самостійно здійснювати теоретичну підготовку по кожній нозологічній одиниці, для чого використовується комп'ютерний банк даних, створений на кафедрі.

В процес першого року навчання клінічні ординатори беруть участь в операціях як асистенти, а в кінці року виконують окремі етапи операцій. На другому році навчання вони самостійно виконують операції «малої хірургії», апендектомію, грижесечення, ампутацію кінцівки, холецистектомію, холецистодигестивні соустья, резекцію кишечника і т.д., а викладач виступає в ролі асистента. Крім цього, клінічні ординатори в складі екстреної бригади 2-3 рази в місяць беруть участь в дежурствах. На дежурствах особливу увагу приділяється огляду хворих в прийомному відділенні разом з відповідальним хірургом, де клінічний ординатор ставить первинний діагноз і призначає план обстеження і лікування хворого. Нерідко клінічні ординатори приваковуються до написання наукових статей. На протязі навчання після кожної пройденної теми вони здають зачет. Навчання закінчується здачею екзамену комісії інститута.

Таким чином, таким чином підхід до навчання клінічного ординатора дозволяє за 2 роки підготувати кваліфікованого лікаря-хірурга для самостійної роботи.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА АТЕСТАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ

Акад. М.С. Скрипніков, проф. В.М. Бобирьов,
доц. Л.Г. Павленко, доц. І.М. Скрипник.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава.

У відповідності до статті 10 Закону України "Про вищу освіту", післядипломна освіта є спеціалізованим вдосконаленням освіти та професійної підготовки шляхом поглиблення, розширення і оновлення професійних знань, умінь і навичок, або отримання іншої спеціальності на основі здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня та практичного досвіду.

В сучасних умовах особливо актуальним є питання щодо підвищення кваліфікації та атестації науково-педагогічних кадрів. Слід відзначити відсутність досконалої законодавчої бази, яка б регламентувала необхідність проходження циклу тематичного удосконалення, передатестаційних циклів та визначала порядок атестації на лікарській категорії. Необхідно чітко визначити, на базах яких вищих навчальних закладів і в якому порядку ці цикли повинні бути організовані і проводитись.

Не вирішено питання післядипломної освіти та атестації старших лаборантів клінічних кафедр, які одночасно проводять лікувально-діагностичну роботу на клінічних базах.

Вважаємо, що повинно бути вирішено питання оплати відряджень фахівців в період перебування на циклах удосконалення та розроблено положення про атестацію науково-педагогічних кадрів у відповідності до Закону України "Про вищу освіту".

Таким чином, необхідно розробити та затвердити "Концепцію післядипломної освіти науково-педагогічних кадрів", впровадження в практику якої дозволить якісно підвищити освітній рівень викладачів вищих навчальних закладів, створюючи оптимальні умови для безперервності та наступності освіти.

МОЖЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ-СТОМАТОЛОГІВ

Проф. Т.П. Скрипнікова, доц. Л.Г. Павленко,
доц. Г.Ф. Просандесва, доц. Т.А. Хміль.

Українська медична стоматологічна академія,
кафедра післядипломної освіти лікарів-стоматологів, м. Полтава.

При аналізі базових знань інтернів, які прийшли на кафедру після закінчення академії, визначається ступінь як теоретичної, так і практичної підготовки за тим чи іншим фахом. Разом з тим, через різні перспективи працевлаштування у сучасних соціально-економічних умовах у лікаря-інтерна формується мотивація до навчання. Цьому в значному ступені сприяють базові можливості кафедри.

За останні роки проведено переобладнання кафедри новими установками типу „Смайл”, приставками «Сатва», радіовізіографом, кожний зал обладнаний ультразвуковими скелерами, апекс-локаторами, фотополімеризаторами, пристосуваннями для кофердаму. На кафедрі укомплектована «мала» фізіотерапія: діатермокоагулятор, електроодонтодіагност, апарат для внутрішньоканального електрофорезу, валкіон-терапії, біоптрон. Кожний лікар-інтерн має робоче місце і можливості прийому „в чотири руки”.

Деякі види роботи опановуються в Академічному навчальному центрі, який відкритий на кафедрі у 2000 році. Мотивацією для створення навчального центру явилась зацікавленість інтернів в отриманні більш глибоких знань і навиків по окремим розділам стоматології, а також наростаючих вимог керівників стоматологічної служби, приватних кабінетів та клінік до професійної підготовки.